DOMSTOLENS DOM (tredje avdelningen)
den 16 december 1999 *

I mål C-138/99,

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av juridiske rådgivaren F. Benyon, i egenskap av ombud, delgivningsadress: rättstjänsten, Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg,

sökande,

mot

Storhertigdömet Luxemburg, företrätt av avdelningschefen P. Steinmetz, avdelningen för rättsfrågor och kultur, utrikesministeriet, i egenskap av ombud, delgivningsadress: 5, rue Notre-Dame, Luxemburg,

svarande,

* Rättegångsspråk: franska.

angående en talan om fastställande av att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 94/56/EG av den 21 november 1994 om grundläggande principer för utredning av flyghaverier och tillbud inom civil luftfart (EGT L 319, s. 14; svensk specialutgåva, område 7, volym 5, s. 172) genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv,

meddelar

DOMSTOLEN (tredje avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden J.C. Moitinho de Almeida samt domarna C. Gulmann (referent) och J.-P. Puissochet,

generaladvokat: F.G. Jacobs,
justitiesekreterare: R. Grass,

med hänsyn till referentens rapport,

och efter att den 14 oktober 1999 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Europeiska gemenskapernas kommission har genom ansökan, som inkom till domstolens kansli den 19 april 1999, med stöd av artikel 169 i EG-fördraget (nu artikel 226 EG) väckt talan om fastställelse av att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 94/56/EG av den 21 november 1994 om grundläggande principer för utredning av flyghaverier och tillbud inom civil luftfart (EGT L 319, s. 14, svensk specialutgåva, område 7, volym 5, s. 172, nedan kallat direktivet) genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv.

2 Enligt artikel 12.1 i direktivet skulle medlemsstaterna sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 21 november 1996 och genast underrätta kommissionen om detta.

3 Eftersom kommissionen inte hade erhållit någon underrättelse från den luxemburgska regeringen om åtgärder för införlivande av direktivet, sände den i enlighet med artikel 169 i fördraget den 30 maj 1997 en formell underrättelse till den luxemburgska regeringen och uppmanade den att inkomma med ett yttrande i detta avseende inom två månader.

4 Genom skrivelse av den 13 augusti 1997 svarade den luxemburgska regeringen att åtgärderna för införlivande var under utarbetande.

5 Eftersom kommissionen inte hade erhållit ytterligare information, riktade den genom skrivelse av den 24 februari 1998 ett motiverat yttrande till Storhertigdömet Luxemburg och erinrade denna stat om att den var skyldig att införliva direktivet med nationell rätt och uppmanade den att inom två månader från delgivningen av det motiverade yttrandet vidta de nödvändiga åtgärderna för att uppfylla sina skyldigheter.

6 Den luxemburgska regeringen svarade på det motiverade yttrandet genom skrivelse av den 26 mars 1998 och angav att förslaget till förordning genom vilken direktivet skulle införlivas hade godkänts av regeringen i konselj och nyligen förelagts Conseil d'État, den behöriga yrkesorganisationen och deputeradekammarens arbetsmarknadsutskott för yttrande.

7 Eftersom kommissionen den 16 april 1999 inte hade erhållit annan information från den luxemburgska regeringen som gjorde det möjligt för kommissionen att sluta sig till att åtgärderna för införlivande av direktivet hade vidtagits, beslutade den att väcka förevarande talan.

8 Kommissionen har erinrat om att ett direktiv enligt artikel 189 tredje stycket i EG-fördraget (nu artikel 249 tredje stycket EG) med avseende på det resultat som skall uppnås är bindande för varje medlemsstat till vilken det är riktat och att medlemsstaterna enligt artikel 5 första stycket i EG-fördraget (nu artikel 10 första stycket EG) skall vidta alla lämpliga åtgärder, både allmänna och särskilda, för att säkerställa att de skyldigheter fullgörs som följer av fördraget eller av åtgärder som vidtagits av gemenskapens institutioner. Kommissionen har tillagt att dessa bestämmelsers tvingande karaktär innebär en skyldighet för medlemsstaterna att vidta de nödvändiga åtgärderna för att införliva direktiven med den nationella rättsordningen inom den föreskrivna fristen och att genast underrätta kommissionen om dessa åtgärder.

9 Den luxemburgska regeringen har inte bestritt att den inte har införlivat direktivet med nationell rätt inom den föreskrivna fristen. Den har förklarat att detta beror på en försening i förfarandet och har preciserat att ett lagförslag är under utarbetande.

10 I detta avseende skall påpekas att det av fast rättspraxis framgår att en medlemsstat inte kan åberopa bestämmelser, praxis eller andra förhållanden i sin interna rättsordning som grund för att underlåta att iaktta skyldigheter och tidsfrister som föreskrivs i ett direktiv (se, bland annat, dom av den 14 september 1999 i mål C-401/98, kommissionen mot Grekland, REG 1999, s. I-5543, punkt 9).

11 Eftersom direktivet inte har införlivats inom den däri föreskrivna fristen, skall kommissionens talan vinna bifall.

12 Det finns således anledning att fastställa att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt direktivet genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv.

Rättegångskostnader

13 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att Storhertigdömet Luxemburg skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

Eftersom Storhertigdömet är tappande part skall kommissionens yrkande bifallas.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (tredje avdelningen)

följande dom:

1) **Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 94/56/EG av den 21 november 1994 om grundläggande principer för utredning av flyghaverier och tillbud inom civil luftfart genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv.**

2) **Storhertigdömet Luxemburg skall ersätta rättegångskostnaderna.**

Moitinho de Almeida Gulmann Puissochet

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 16 december 1999.

R. Grass

Justitiesekreterare

J.C. Moitinho de Almeida

Ordförande på tredje avdelningen